

کاربرد اولویت‌بندی فرایند تحلیل شبکه‌ای در برنامه‌ریزی آرمانی برای تخصیص منابع در حمل و نقل

علی منصور خاکی، دانشیار، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران
سید مجتبی شفیعی^{*}، دانشجوی دکترا، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران

E-mail: smojtaba_sh@yahoo.com

دریافت: ۱۳۹۰/۱۱/۲۰ - پذیرش: ۱۳۹۱/۰۳/۳۰

چکیده

انتخاب بهترین پروژه‌های پیشنهادی در زمینه توسعه زیرساخت‌های حمل و نقل (TI) در یک سازمان کار بسیار پیچیده‌ای است؛ زیرا در پروژه‌های مطرح شده عوامل زیادی مانند ریسک پروژه، اهداف مشترک، محدودیت منابع و غیره دخالت داشته و از جمله موضوعات تصمیم‌گیری چند معیاره (MCDM^۱) هستند. در این مقاله، یک متداول‌تری انتخاب پروژه بهینه شده پیشنهاد می‌گردد که وابستگی‌های بین معیارهای ارزیابی و پروژه‌هایی که این را با استفاده از فرایند تحلیل شبکه‌ای (ANP^۲) در یک مدل برنامه‌ریزی آرمانی صفر-یک (ZOGP^۳) نشان می‌دهد. به منظور ارایه یک روش سیستماتیک برای قراردادن اولویت‌ها در بین معیارهای چندگانه و نیز ایجاد رابطه بین اهداف، پیشنهاد می‌شود که ANP پیش از مدل‌سازی برنامه‌ریزی آرمانی اجرا شود. هرچند برنامه‌ریزی آرمانی چند هدف را در هم ادغام می‌کند و به یک راه حل بهینه می‌رسد، اما اشکال اصلی آن در این است که تصمیم‌گیرنده یا تصمیم‌گیرنده‌گان باید اولویت‌ها و اهداف را از پیش تعیین کرده باشند. برای غلبه بر این مسئله نیاز به بحث گروهی است. در این تحقیق، با استفاده از روش^۴ FD، مفهوم فرایند تحلیل شبکه‌ای و برنامه‌ریزی آرمانی صفر-یک، روشی جامع‌تر برای موضوعات انتخاب پروژه‌های وابسته TI ارایه می‌گردد. این مقاله نمونه‌ای از حل مسئله وابستگی پروژه را براساس ANP و ZOGP و با استفاده از مصاحبه با گروه کارشناسان ارایه داده است. با استفاده از این روش نتیجه گرفته شد که می‌توان مسئله‌هایی که چندمعیاره بوده و دارای وابستگی بین معیارها هستند و از نظر منابع نیز قابل اجرا می‌باشند، حل کرد. در مثال واقعی ارایه شده برای تحلیل از روش ANP/ZOGP استفاده شده است. زمانی که با استفاده از الگوریتم پیشنهادی تمام راه حل‌ها مشخص شدند، تصمیم‌گیرنده می‌تواند مقادیر هدف این راه حل‌ها را ارزیابی کند و یک راه کار مطلوب را مشخص سازد. روش ترکیبی پیشنهادی در این تحقیق با دستیابی به نتایج جامع‌تر از روش‌های متدالوژی قبلی، به عنوان روش مناسبی و تصمیم‌گیری برای سرمایه‌گذاری در پروژه‌های توسعه زیرساخت حمل و نقل عمومی توصیه می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: فرایند تحلیل شبکه‌ای، فرایند برنامه‌ریزی آرمانی صفر-یک، تخصیص منابع در حمل و نقل، اولویت‌بندی پروژه

۱- مقدمه

برای انتخاب پروژه‌ها ارایه و تحقیقات گسترده‌ای در این خصوص گزارش شده‌اند. انتخاب پروژه TI به معنی تعریف چند پروژه مختلف برای بیشینه کردن منافع حاصل و تخصیص منابع در بین این گزینه‌ها با استفاده از منابع محدود موجود است.

انتخاب و ارزیابی پروژه‌های زیرساختی حمل و نقل (TI) به تخصیص منابع محدود سازمانی مربوط است. این گونه مسائل انتخاب و ارزیابی پروژه TI جزء موضوعات تصمیم‌گیری چند معیاره (MCDM) هستند. طی دهه اخیر، چندین متداول‌تری

نویسی یک مسئله برنامه‌ریزی آرمانی استفاده می‌شود. هدف این مقاله تشریح روشی جامع برای انتخاب پروژه‌های وابسته TI با استفاده از روش فازی دلفی، ANP و GP است. بنابراین، در این مقاله یک متدولوژی انتخاب پروژه TI پیشنهاد می‌شود که با استفاده از فرایند تحلیل شبکه‌ای (ANP) در یک مدل برنامه‌ریزی آرمانی صفر-یک (ZOGP) روابط بین معیارهای ارزیابی و پروژه‌های کاندید را منعکس می‌کند. برای ارایه یک روش سیستماتیک به منظور اولویت‌بندی معیارهای چندگانه و روابط بین اهداف، پیشنهاد شده پیش از تنظیم ANP، GP اجرا شود. تکنیک‌های پیشنهادی قدیمی برای انتخاب پروژه TI مفید هستند اما اجرای آنها محدود است، زیرا این تکنیک‌ها تنها پروژه‌های مستقل TI و یا معیارهای مستقل ارزیابی را بررسی می‌کنند. بررسی وابستگی‌های پروژه‌ها، صرفه‌جویی زیادی در هزینه‌ها را در پی داشته و منافع زیادی را برای سازمان‌ها به همراه دارد. در مسایل دنیای واقعی موارد وابسته بسیار زیادی وجود دارند. به عبارت دیگر، وقتی چند پروژه TI انجام گردید، مشاهده شد که منابع مختلف بسیار زیادی بین اشکال مختلف حمل و نقل به صورت مشترک بودند. به طور مثال، قسمتی از طرح‌های مهندسی حمل و نقل که برای یک مورد مطالعه قرار گرفته بود و به مشاوران مهندسی، ادارات ساخت و ساز و مالکان ارایه شده بودند، دوباره برای چندین پروژه دیگر استفاده شده و موجب صرفه‌جویی زیادی در هزینه‌ها شدند (Joyce, 1988).

هدف این تحقیق پیشنهاد یک راه حل برای مسایل مربوط به انتخاب پروژه‌ای است که در بین پروژه‌ها و معیارهای ارزیابی، وابستگی وجود دارد. برای انعکاس وابستگی‌های انتخاب پروژه TI که دارای چندین معیار است از یک مدل فرایند تحلیل شبکه‌ای (ANP) (Saaty, 1996) و برنامه‌ریزی آرمانی صفر-یک (ZOGP) (Dantzig, 1958) با مصاحبه گروهی از متخصصان استفاده شد. همچنین نشان داده شد که چطور می‌توان از ترکیبی از مدل‌های ANP و ZOGP به عنوان کمک در مسایل انتخاب پروژه TI استفاده کرد.

۲- بررسی مسئله انتخاب پروژه

برای کمک به سازمان‌ها در اتخاذ بهترین تصمیم در زمان انتخاب بین پروژه‌ها روش‌های بسیار زیادی پیشنهاد شده است (Aaker and Tyebjee, 1978; Anadalingam and Olsson, 1989;

انتخاب بهترین پروژه‌های ارایه شده TI در یک سازمان، کار بسیار دشواری است؛ زیرا در پروژه‌های مطرح شده عوامل زیادی مانند ریسک پروژه، اهداف مشترک، محدودیت منابع و غیره دخالت دارند. از آنجا که پی بردن به روابط ووابستگی بین معیارها در پروژه تحت بررسی اهمیت بسیار زیادی دارد؛ بنابراین زمانی که مسئله‌ها برسی می‌شوند، باید تلاش شود نظرات گروهی نیز لحاظ شوند. برای جمع‌آوری نظرات گروهی از مصاحبه با کارشناسان استفاده می‌شود. کینی و رایفا در سال ۱۹۷۶ روشی را برای تعیین تابع کاربردی تصمیم‌گیرنده به صورت ریاضی ارایه دادند. این تابع کاربردی میزان رضایت تصمیم‌گیرنده از گزینه‌های مختلف انتخابی را نشان می‌دهد. برنامه‌ریزی ریاضی اساساً یک مسئله بهینه‌سازی آماری است، که شامل مدل‌های مختلفی مانند برنامه‌ریزی خطی، برنامه‌ریزی (K. Reza et al., 1988). برنامه‌ریزی آرمانی (GP^۱) برای پرداختن به مسایلی که شامل اهداف چندگانه و در برخی موارد متضاد می‌شوند طراحی شده است (Lee, 1972)؛ با این وجود، برای غلبه بر اشکالات GP، تصمیم‌گیرنده‌گان باید ابتدا اهداف و اولویت‌هایشان را تعیین کنند. نتایج جمع‌بندی مسایل، اختلاف زیادی را در قضاوت‌های تصمیم‌گیرنده‌گان نشان می‌دهد. بنابراین، برای تعیین فاکتورهای زیر در ساخت مدل GP از طریق بحث گروهی به یک فرایند سیستماتیک نیاز است: (۱) اهداف، (۲) سطح مطلوب دست‌یابی به هر هدف، (۳) درجه‌ای از روابط وابسته و (۴) میزان جریمه برای دست‌یابی بیش از حد یا کمتر از حد لازم به هر یک از اهداف. یکی دیگر از نقاط ضعف GP نداشتند روشی سیستماتیک برای تعیین اولویت‌ها و ایجاد روابط بین اهداف و معیارهای است (K. Reza et al., 1988). وقتی لازم است عوامل ملموس و غیر ملموس بررسی شوند و عوامل فاکتورهای وابسته درگیر بوده و مشارکت عده‌ای از مردم در فرایند قضاوت ضروری می‌شود، این اشکال حتی بارزتر نیز می‌شود. برای غلبه بر این مسئله از فرایند تحلیل شبکه‌ای (ANP) که توسط ساعتی ساخته شد (Saaty, 1996) به منظور اولویت‌بندی اهداف و تعیین روابط بین آنها استفاده می‌شود.

روش فازی دلفی (Ishikawa et al., 1993) روشی سیستماتیک برای نظرخواهی گروهی از متخصصان است. برای تعیین درجه روابط وابسته نیز از روش فازی دلفی استفاده می‌شود. سپس از اطلاعات به دست آمده از روش فازی دلفی و ANP برای فرمول

صورت پروژه دوم به منابع و هزینه طراحی کمتری نیاز خواهد داشت. وابستگی منافع زمانی رخ می‌دهد که کل منافع حاصل از اجرای دو پروژه وابسته به هم برای سازمان به خاطر اثر هم‌افزایی آنها افزایش می‌یابد (Weber et al., 1990). در نهایت، وقتی که توسعه یک پروژه TI توسعه پروژه وابسته دیگری را ناگزیر می‌سازد، وابستگی عملکردی ایجاد می‌شود. با انتخاب پروژه‌های وابسته، منابع با ارزش TI را می‌توان بین پروژه‌های TI به اشتراک گذاشت و به این شکل از کل هزینه‌های منابع کاست. اخیراً Kyparisis و Sanathanam یک مدل برنامه‌ریزی غیرخطی را برای بررسی وابستگی‌ها ارایه دادند (King and Scherem, 1978). این مدل پیشنهادی آنها برای حل مسائلی بود که دارای وابستگی پروژه‌ای هستند. اما مدل آنها مسائلی که دارای چندین معیار بین پروژه و معیار ارزیابی هستند را حل نمی‌کند. علاوه بر این، وقتی یک مسئله ارزیابی پروژه بررسی می‌شود نیاز به یک بحث گروهی متخصصان داریم؛ زیرا تعیین معیارها و یا درجه وابستگی به منظور بررسی یک مسئله پروژه تنها توسط یک یا دو تصمیم‌گیرنده نتیجه قابل اعتمادی ندارد. در حقیقت، در مسائل انتخاب پروژه TI که دارای ویژگی وابستگی هستند، بررسی چند معیار از بررسی تنها یک یا دو معیار بسیار مناسب‌تر است. تنها تعداد محدودی از تحقیقات قبلی که گزارش شده‌اند راه حلی برای انتخاب پروژه TI ارایه دادند که دارای هر دو ویژگی وابستگی و چند معیاری باشند. در ادامه یک مسئله انتخاب پروژه TI وابسته که دارای چند معیار است بررسی خواهد شد.

۳- روش برنامه‌ریزی آرمانی با استفاده از^۷ FDM و ANP برای انتخاب پروژه TI

۱-۳- روش فازی دلفی (FDM)

روش فازی دلفی که توسط هلمر و دالکی آغاز شده و گسترش یافت، به سرعت مورد استقبال واقع شده و در موارد فراوانی استفاده شد (Sanathanam and Kyparisis, 1996; Dalky and Helmer, 1963). از جمله مزایای عنوان شده برای

Czajkowski and Jones, 1986; Sharda, 1992) متداول‌وزی‌های موجود برای انتخاب پروژه به طور عمده عبارتند از: تحلیل منفعت/هزینه یک معیاری، روش‌های رتبه‌بندی و مدل‌های امتیازدهی چندمعیاره و روش‌های ارزیابی ذهنی (Horwitch and Thietart, 1987; Ringuest and Graves, 1989).

Buss کوشید به جای تکنیک رتبه‌بندی، روشی دیگر را برای انتخاب پروژه ارایه دهد (Wey and Wu, 2007). روش رتبه‌بندی مسائلی را که محدودیت منابع داشته و وابستگی پروژه‌ای دارند حل نمی‌کند. روش‌های رتبه‌بندی، امتیازدهی و ANP برای مسائلی که نیاز به لحاظ کردن محدودیت منابع، بهینه‌سازی ملزمات و یا محدودیت وابستگی در پروژه‌ها دارند به کار نمی‌روند. با وجود این محدودیت‌ها، از روش‌های رتبه‌بندی، امتیازدهی و ANP برای حل مسائل واقعی بسیار زیادی استفاده شده است؛ زیرا این روش‌ها بسیار ساده و قابل فهم بوده و بنابراین، تصمیم‌گیرنده احساس راحتی زیادی با آنها دارد. بسیاری از محققان برای مسائل بهینه‌سازی از یک روش ریاضی مانند برنامه‌ریزی آرمانی، برنامه‌ریزی پویا، برنامه‌ریزی خطی صفر- یک و غیره استفاده می‌کنند (Dantzing, 1958; Ringuest and Graves, 1989; Buss, 1983). البته در اکثر متداول‌وزی‌های قدیمی، معیارها و پروژه‌های کاندید مستقل از هم فرض شده‌اند. در بسیاری از مسائل دنیای واقعی معیارها و پروژه‌های انتخابی به یکدیگر وابسته‌اند (Saaty, 1996). توسعه در داخل یک سازمان با دیگر فضاهای عملکردی آن سازمان نیز مرتبط است. وابستگی بین پروژه‌های TI را به طور کلی می‌توان (Czajkowski and Jones, 1986; Schniederjans and Kim, 1987) به سه نوع تقسیم کرد: (۱) وابستگی منابع، (۲) وابستگی منافع، و (۳) وابستگی عملکردی. وابستگی منابع در نتیجه به اشتراک‌گذاری منابع سخت‌افزاری و نرم‌افزاری بین پروژه‌های مختلف به وجود می‌آید. به طوری که اجرای دو یا چند پروژه مرتبط با هم، نسبت به زمانی که آنها به طور جداگانه اجرا شوند، نیاز به منابع کمتری دارد. به طور مثال، اگر از طرح‌های مهندسی حمل و نقل که برای یک پروژه تهیه شده‌اند در پروژه دیگری نیز استفاده شود، در این

الف) امکان پردازش فازی بودن موضوع پیش‌بینی و میزان اطلاعات پاسخ‌دهندگان را می‌دهد، ب) از آنجا که در این روش از پیش‌بینی‌های فازی استفاده شده، ویژگی‌های فردی کارشناسان را می‌توان مشخص کرد.

۲-۳- فرایند تحلیل شبکه‌ای

در تحقیقات اولیه، تکنیک تصمیم‌گیری چندمعیاره‌ای تحت عنوان فرایند تحلیل سلسه مراتبی (AHP^۹) به عنوان روشی برای حل مسایل اقتصادی- اجتماعی که نیاز به تصمیم‌گیری دارند و مناسب‌ترین روش حل مسایل پیچیده معرفی شد که در سال ۱۹۸۰ توسط ساعتی ارایه شده و در سطح گسترده‌ای برای حل مسایل مورد استفاده قرار گرفت (Saaty, 1980).

AHP یک چارچوب جامع است که برای غلبه بر مسایل مختلف طراحی شده، زمانی که در مورد مسایل دارای چند هدف، معیار و عامل تصمیم‌گرفته می‌شود، درحالی که در مورد گزینه‌های انتخابی پیش روی خود اطمینان داشته و یا از آنها غیر مطمئن باشیم. البته بسیاری از مسایل تصمیم‌گیری را نمی‌توان به صورت سلسه مراتبی ساختاربندی کرد؛ زیرا عوامل سطح بالاتر با عوامل سطح پایین‌تر اندک‌تر متقابل داشته و یا به آنها وابسته‌اند که پرخلاف فرض اولیه در این روش است (Saaty, 1996).

ساعتی پس از انجام مطالعاتی جامع برای حل مسایلی با وابستگی نداشتن بین گزینه‌ها و معیارها، روش AHP و برای حل مسایلی ANP با وابستگی بین آنها، روش ANP را پیشنهاد کرد. چگونگی تعیین همیت نسبی بین مجموعه‌ای از فعالیت‌ها در یک مسئله تصمیم‌گیری چندمعیاره را مورد توجه قرار می‌دهد. در این فرایند گزینه‌های مختلف و نیز معیارهای چندگانه به صورت جفتی با هم مقایسه می‌شوند. شکل ۱ شکل استاندارد یک "سوپرماتریس" است که توسعه ساعتی در سال ۱۹۹۶ (Saaty, 1996) برای پرداختن به ویژگی وابستگی بین عوامل و عناصر معرفی شد. او سوپرماتریس را برای حل ساختار شبکه‌ای پیشنهاد کرد (Saaty, 1980).

شکل ۲ تفاوت ساختارها و سوپرماتریس متناظر بین یک سلسه مراتب و یک شبکه را نشان می‌دهد. هر منحنی یک جزء (خوشه) و عوامل درون آن را نشان می‌دهد؛ خط صاف/ یا قوس روابط بین اجزا را نشان می‌دهد و حلقه نشان‌دهنده وابستگی درونی

آن می‌توان به تلفیق نظرات کارشناسان، گمنامی کارشناسان به منظور جلوگیری از تسلط افراد بر گروه و تکرارهایی با بازخورد ساختار یافته از واکنش گروه برای کمک به رسیدن به یک توافق نظر اشاره کرد. امروزه، روش دلفی گسترش زیادی یافته و به صورت خانواده‌ای از تکنیک‌های مشابه درآمده است که همه آنها دارای ویژگی‌های مشترک زیر هستند:

(الف) گمنامی نسبی یا کامل متخصصان شرکت کننده، (ب) بررسی‌های مکرر و (ج) بازخورد ساختاری به شکل خلاصه شده برای متخصصان. هرچند روش‌های دلفی قدیمی مزایای بسیاری داشته‌اند، اما همانند بسیاری از روش‌های دیگر، مسئله ابهام و عدم قطعیت در این روش‌ها نیز هنوز وجود دارد (One and Wedemeyer, 1994). بنابراین، نظریه فازی می‌تواند ابزاری مناسب برای پرداختن به این مسایل باشد. چند تن از محققان درباره روش‌های فازی دلفی (FDMs) بررسی‌هایی به عمل آورده‌اند. در سال ۱۹۸۵ موری، پیپینو و گیچ (Murphy et al., 1985) از مقدماتی ای درباره FDM انجام دادند. در این مطالعه، هنوز از یک روش دلفی قدیمی استفاده شده بود، اما یک تابع "میانگین گروهی" بر موضوعات مجازی ارایه شده به افراد اضافه شده بود. این تابع عضویت پیش از فرایند دلفی تعیین شده و به عنوان ادراک مبهم افراد از یک مقدار معدل (GPA) "عالی" یا "ضعیف" است (Sackman, 1974). فرایند بسیار کامل‌تری را برای FDM ارایه دادند. در این فرایند از نظریه فازی استفاده شده و از شرکت‌کنندگان خواسته شده یک تخمین سه مرحله‌ای بزنند (به عبارت دیگر مقادیر بدینانه، میانه و خوشبینانه). به این ترتیب اعداد فازی مثلثی (TFNs)^{۱۰} به دست آمده و میانه حساب می‌شود. ایشیکاوا و همکاران در سال ۱۹۹۳ FDM را ارایه دادند که به ترتیب حداقل- حداقل و FDM از طریق ادغام فازی نام گرفتند (Ishikawa et al., 1993). این روش‌ها کوشیدن تنها بر یک دور انجام تحقیق متمرکز شده و برای هر مورد تحقیق از نوع خاصی از سوالات استفاده کردند. سپس با استفاده از دو روش هنجارگرایی حداقل- حداقل و ادغام‌سازی‌های فازی تابع عضویت برای پیش‌بینی‌های فازی و دوره‌های پیش‌بینی حلقه آخر محاسبه می‌شوند.

به طور خلاصه درباره این روش‌ها می‌توان گفت، FDM علاوه بر امتیازات روش‌های دلفی قدیمی امتیازاتی نیز دارد.

تعیین معیارهای چندگانه‌ای که ارزش بررسی را دارند و سپس ترسیم رابطه‌ای بین معیارها که درجه وابستگی بین آنها را نشان می‌دهد است. در مرحله بعد باید میزان تأثیر معیارها و یا راه حل‌های مختلف بر یکدیگر را مشخص کرد. تصمیم‌گیرنده زمانی که گزینه‌های مختلف هر معیار را بررسی می‌کند، به سؤالاتی از این قبیل پاسخ می‌دهد که: "در مقایسه پروژه‌های ۱ و ۲ کدامیک از نظر کاهش هزینه مناسب‌تر هستند؟".

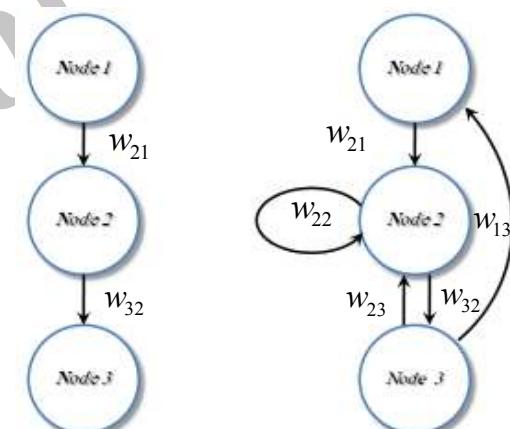
زمانی که وابستگی وجود دارد، شخص در مقایسات جفتی به این گونه سؤالات پاسخ می‌دهد که: "با توجه به این راهکار و این ویژگی خاص، تأثیر کدام راهکار از نظر ویژگی بیشتر مدنظر بوده و این تأثیر بیشتر نسبت به راهکار دیگر در چه حد است؟". این پاسخ‌ها به صورت عددی ارایه شده و بر اساس مقیاس ۱ تا ۹ ساعتی در یک ماتریس مقایسه‌ای با مقادیر متقابل خود قرار داده می‌شوند (Saaty, 1996; Kaufmann and Gupta, 1988).

مرحله آخر تعیین اولویت‌بندی کلی پروژه‌های TI است.

عناصر درون یک جزء است (Saaty and Takizawa, 1986) سوپرماتریس متناظر سلسله مراتبی با سه سطح خوش نیز نشان داده شده است.

$$W = \begin{bmatrix} C_1 & C_2 & \dots & C_n \\ e_{11}e_{12}\dots e_{1m_1} & e_{21}e_{22}\dots e_{2m_1} & \dots & e_{n1}e_{n2}\dots e_{nm_1} \\ e_{11} & W_{11} & W_{12} & \dots & W_{1n} \\ e_{12} & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ e_{1m_1} & & & & \vdots \\ e_{21} & & & & \vdots \\ e_{22} & \vdots & W_{21} & W_{22} & \dots & W_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ e_{nl} & & & & & \vdots \\ e_{n2} & \vdots & W_{n1} & W_{n2} & \dots & W_{nn} \\ e_{nm_n} & & & & & \vdots \end{bmatrix}$$

شکل ۱. سوپرماتریس (Saaty, 1996)

$$\begin{array}{c} \text{(a) A hierarchy.} \\ \begin{array}{c} \begin{array}{ccc} \text{Node1} & \text{Node2} & \text{Node3} \end{array} \\ \begin{array}{c} \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ w_{21} & 0 & 0 \\ 0 & W_{32} & 1 \end{bmatrix} \end{array} \end{array} \\ \begin{array}{c} \text{(b) A network.} \\ \begin{array}{c} \begin{array}{ccc} \text{Node1} & \text{Node2} & \text{Node3} \end{array} \\ \begin{array}{c} \begin{bmatrix} 0 & 0 & W_{13} \\ w_{21} & W_{22} & W_{23} \\ 0 & W_{32} & 1 \end{bmatrix} \end{array} \end{array} \end{array}$$

شکل ۲. (الف) سلسله مراتب خطی و (ب) شبکه غیرخطی

در ادامه، فرایند حل مسئله انتخاب پروژه‌های وابسته TI به‌طور خلاصه ارایه شده است. اولین گام برای بررسی این وابستگی

زیستمحیطی. مدیران شهری اصفهان در تلاش برای حل چنین مسایلی، تصمیم گرفتند با توسعه زیرساخت‌های حمل و نقل موجود با رویکرد توسعه سامانه قطار شهری به عنوان شامراه اصلی جایه‌جایی مسافر برای برطرف کردن این مسایل تلاش کند. پروژه مورد بررسی طرح توسعه شبکه ریلی شهر اصفهان است که پس از اتمام بخش اعظم عملیات اجرایی خط اول متروی این شهر به منظور توسعه این شبکه حمل و نقل عمومی برای ایجاد خطوط جدید در این شهر ارزیابی شد. برای انجام این طرح دانشگاه صنعتی اصفهان با استفاده از نتایج مطالعات قبلی صورت گرفته توسط مشاوران ترافیکی قبلی، سناریوهای مختلفی با توجه به خروجی تحلیل‌های انجام شده در نرم‌افزار EMME/2 و دیگر ملاحظات اجرایی برای توسعه خطوط در ۱۸ گزینه مختلف ارایه کرد.

برای ارزیابی و انتخاب بهترین گزینه پیشنهادی برای انتخاب معیارهای ارزیابی با استفاده از روش الفبایی^{۱۰} معیارها به دو دسته شامل معیارهای اولیه و معیارهای اصلی تقسیم شدند. با توجه به شرایط خاص بافت تاریخی شهر اصفهان، حفظ آثار تاریخی و باستانی به عنوان معیار اولیه لحاظ شده و همه گزینه‌هایی که به نحوی موجب به خطر افتادن این آثار بوده‌اند، حذف شدند. در گروه دوم معیارهای اصلی قرار گرفتند که با استفاده از نظرات تعدادی از کارشناسان و متخصصان در موضوع حمل و نقل شهری تعیین شدند.

پس از تعیین وزن معیارها و ارایه گزینه‌های پیشنهادی اطلاعات لازم برای هر معیار برای هریک از گزینه‌ها با استفاده از داده‌های موجود و اجرای هر گزینه در نرم‌افزار EMME/2 محاسبه، تدوین و آماده انجام مقایسه و تعیین اولویت برای تصمیم‌گیری شد. البته اولویت‌بندی گزینه‌های بالا به دلیل نزدیکی امتیازات با تردید روبرو شد. در این مقاله اولویت‌بندی گزینه‌های مورد توجه با استفاده از روش ارایه شده مورد ارزیابی مجدد قرار می‌گیرد.

کمیته‌ای برای انتخاب متداول‌وزی ارزیابی گزینه‌های نامبرده تشکیل شد. این کمیته از ۴ متخصص در زمینه روش‌های تصمیم‌گیری، اقتصاد، مهندسی ترافیک و محیط زیست تشکیل شده بود. به‌طوری‌که در این مقاله توضیح داده شده است،

$$\text{Minimize } Z = P_k(w_j d_i^+, w_j d_i^-) \quad (1)$$

$$\text{Subject to } a_{ij}x_j + d_i^- - d_i^+ \leq b_i \quad \text{for } i=1,2,\dots,m, j=1,2,\dots,n \quad (2)$$

$$x_j + d_i^- = 1 \quad \text{for } i=m+1,m+2,\dots,m+n, j=1,2,\dots,n \quad (3)$$

$$x_j = 0 \text{ or } 1 \quad \text{for } \forall j \quad (4)$$

m : تعداد اهداف پروژه TI ای است که باید در مدل بررسی شود، n : تعداد کل پروژه‌های TI است که مجموعه بهینه از بین آنها انتخاب خواهد شد، w_j : وزن ریاضی ANP در پروژه‌های TI که P_k ، $j=1,2,\dots,n$ تعداد k اولویت از پیش تعیین شده $i=1,2,\dots,m$ آرمان‌های پروژه $(P_1 > P_2 > \dots > P_k)$ ، برای $x_j = 1$ آرمان‌های پروژه d_i^+, d_i^- ، TI $=$ متغیرهای ام انحراف مثبت و منفی برای $i=1,2,\dots,m$ آرمان‌های پروژه TI ، $b_i =$ یک متغیر صفر-یک، در حالی که $j=1,2,\dots,n$ پروژه ممکن برای انتخاب باشد و اگر $x_j = 1$ باشد، j امین پروژه TI را انتخاب شود و اگر $x_j = 0$ باشد، j امین پروژه را انتخاب نشود، a_{ij} = پارامتر استفاده j امین پروژه TI برای تعداد i منبع و $b_i =$ تعداد i منبع موجود و یا محدودیت‌هایی که باید در تصمیم‌گیری منظور گردد. مدل ZOGP براساس انتخاب x_j پروژه TI در وزن‌های تعیین شده w_j ANP برای $-di$ است. هرچه w_j بزرگ‌تر باشد، احتمال انتخاب آن پروژه TI بیشتر خواهد بود.

۴- یک مثال واقعی از اجرای انتخاب پروژه TI

در این بخش برای نشان دادن نحوه کاربرد مدل ترکیبی ANP و ZOGP در انتخاب پروژه TI، از یک مثال تجربی و واقعی در شهر اصفهان استفاده می‌شود. شهر اصفهان به عنوان یکی از بزرگ‌ترین کلانشهرهای ایران است که در وضع موجود تعداد سفرهای برآورد شده آن با انواع وسائل سواری، اتوبوس، تاکسی، وانت، دوچرخه و موتور حدود ۴۳۰۱۶۶ سفر در روز است و تعداد این سفرها در سال ۱۴۰۴ به حدود ۵۸۰۹۵۸۷ سفر روزانه خواهد رسید. این شهر با مشکلات شهری بسیاری روبرو است، از جمله مسئله جمعیت، حمل و نقل، ترافیک و آلودگی‌های

برای پی بردن به میزان وابستگی بین معیارها، این فرایند با استفاده از ماتریسی که براساس سوپرماتریس ساعتی ساخته شده نشان داده می‌شود (Saaty, 1996). این فرایند به محققانی که می‌خواهند ANP را شناخته و روش حل یک رابطه وابسته را مطالعه کنند، کمک خواهد کرد. فرایند به ترتیب زیر نشان داده (TRP, 1996) شده و مراحل محاسباتی از مقاله لی و کیم (Kaufmann and Gupta, 1988) برگرفته شده است. باید توجه کرد که داده‌های مثال استفاده شده در این تحقیق بر اساس مقیاس ۹ درجه‌ای ساعتی هستند (Saaty, 1996).

مرحله ۱: مخاطب برای مقایسه معیارها به این سوال پاسخ می‌دهد: "در یک پژوهه TI روی کدام معیار باید بیشتر تأکید کرد و این تأکید باید تا چه حدی باشد؟". با مقایسه جفتی تمام جفت‌های سه گزینه، داده‌های زیر از طریق روش AHP به دست آمد: (۰/۰۴۰، ۰/۰۷۲، ۰/۰۲۳، ۰/۰۷۲، ۰/۰۵۸، ۰/۰۲۲، ۰/۰۶۳، ۰/۰۳۸۳)

$W_1 = (E, F, C, R, P) = (0/054, 0/070, 0/113, 0/0517, 0/046)$

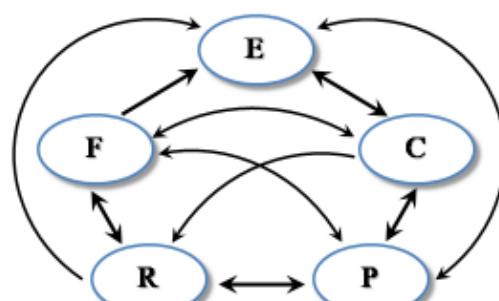
مرحله ۲: دوباره، با فرض عدم وجود وابستگی بین سه پژوهه (P1, P2, P3)، طبق جدول ۱ آنها از نظر هر معیاری که ستون وزن‌های نرمال شده نتیجه می‌دهد، مقایسه می‌شوند.

ردیف دوم جدول ۱ درجه اهمیت نسبی هر معیار را نشان می‌دهد و داده‌های ردیف سوم با جمع زدن هر معیار با یک به صورت نرمال درآمده‌اند. به عنوان مثال ماتریس وزن سه پژوهه برای معیار E به این صورت تعریف شد:

$$w_{21} = \begin{bmatrix} 0.462 \\ 0.308 \\ 0.231 \end{bmatrix}$$

مرحله ۳: در این مرحله وابستگی بین معیارها بررسی می‌شود. وقتی که یک پژوهه TI انتخاب شد، نمی‌توان صرفاً روی یک معیار متمرکز شد و باید معیارهای دیگر را نیز در کنار آن در نظر گرفت. بنابراین، باید با استفاده از مقایسه جفتی تأثیر تمام معیارها بررسی می‌شود. در جدول ۲، از طریق مصاحبه با کارشناسان پنج مجموعه وزن به دست آمد. داده‌های جدول ۲ تأثیر نسبی هر یک از پنج معیار روی معیارهای دیگر را نشان می‌دهد. مثلاً، میزان تأثیر نسبی C روی F برابر ۰/۰۹۲ است یا تأثیر نسبی R روی F ۰/۱۳۳ است.

نویسنده‌گان به عنوان اعضای کمیته روش‌هایی را برای این ارزیابی پیشنهاد کردند. به عبارت دیگر، براساس ترکیبی از فرایند تحلیل شبکه‌ای (ANP) و روش برنامه‌ریزی آرمانی صفر-یک (ZOGP) (روشی برای ایجاد توافق نظر به منظور رسیدن به یک تصمیم گروهی ارایه شد. مسئله اصلی اولویت‌بندی سه پژوهه TI (گزینه‌های ۲ و ۶ و ۵) براساس هفت معیاری بود که به نظر می‌رسید، برای مدیریت شهری حائز اهمیت هستند. علاوه بر این، برای انتخاب بین این گزینه‌ها ۵ معیار تعریف شد که عبارتند از: اثرات زیست‌محیطی، مصرف منابع محدود، هزینه توسعه زیرساخت و بهره‌برداری، هزینه استفاده‌کنندگان و پوشش جمعیتی. تیم‌هایی از متخصصان و ارزیابان که شامل مسئولان مربوطه نیز می‌شدند هر یک از گزینه‌ها را از نظر این ۵ معیار مورد ارزیابی قرار دادند. این تیم‌ها ارزیابی خود از هر گزینه را با یک نمره به صورت مقایسه جفتی ارایه دادند. هرچه این نمره بالاتر بود، میزان اهمیت راه کار بیشتر بود. معیارهای استفاده شده عبارتند از: اثرات زیست‌محیطی (E)، مصرف منابع محدود (R)، هزینه توسعه زیرساخت و بهره‌برداری (C)، هزینه استفاده‌کنندگان (F) و پوشش جمعیتی (P). باید توجه داشت که هرچند روش AHP بدون در نظر داشتن ویژگی ارتباط بین معیارها برای حل مسئله استفاده شد، اما در حل مسائل پژوهه‌های TI بین برخی از معیارها وابستگی وجود دارد. مثلاً میزان آلایندگی زیست‌محیطی با مصرف منابع محدود انرژی ارتباط مستقیم دارد، همچنین هزینه کرایه برای استفاده‌کنندگان با میزان پوشش جمعیتی ارتباط خواهد داشت. بنابراین، برای بررسی ساختار شبکه‌ای و یا روابط میانهای مورد نظر با گزینه‌ها، نیاز به تبادل نظر گروهی است؛ زیرا نوع رابطه یا شبکه به قضاوت تصمیم‌گیرندگان بستگی دارد. در شکل ۳ وابستگی روابط نشان داده شده است.

شکل ۳. روابط وابستگی بین معیارها

جدول ۱. اطلاعات مربوط به پنج معیار در سه پروژه

	E	F	C	R	P
P1	۶	۴	۵	۴	۴
P2	۴	۷	۲	۵	۷
P3	۳	۵	۷	۷	۵
P1	$\begin{bmatrix} 0/462 \\ 0/308 \\ 0/231 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 0/250 \\ 0/438 \\ 0/313 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 0/357 \\ 0/143 \\ 0/500 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 0/250 \\ 0/313 \\ 0/438 \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} 0/250 \\ 0/438 \\ 0/313 \end{bmatrix}$
P2					
P3					
	ω_{21}	ω_{22}	ω_{23}	ω_{24}	ω_{25}

جدول ۲. اطلاعات روابط بین پنج معیار

W ₃	E	F	C	R	P
E	0/377	•	0/151	•	0/167
F	0/049	0/232	0/180	0/120	0/238
C	0/175	0/092	0/063	0/197	0/299
R	0/249	0/133	•	0/088	0/096
P	0/150	0/542	0/106	0/596	0/200

ماتریس وزن معیارهای وابسته به این صورت تعریف شد:

$$W_3 = \begin{bmatrix} 0.377 & 0 & 0.151 & 0 & 0.167 \\ 0.049 & 0.232 & 0.180 & 0.120 & 0.238 \\ 0.175 & 0.092 & 0.063 & 0.197 & 0.299 \\ 0.249 & 0.133 & 0 & 0.088 & 0.096 \\ 0.150 & 0.542 & 0.606 & 0.596 & 0.200 \end{bmatrix}$$

جدول ۳. داده‌های مربوط به درجه تأثیر نسبی وابستگی بین معیارها

چهار معیار وابسته به معیار E

W ₃₁	E	F	C	R	P
E	۱/۰۰	۷/۰۰	۷/۰۰	۷/۰۰	۴/۰۰
F	۰/۱۷	۱/۰۰	۰/۲۰	۰/۳۳	۰/۳۳
C	۰/۱۷	۵/۰۰	۱/۰۰	۰/۱۴	۰/۲۰
R	۰/۱۷	۳/۰۰	۷/۰۰	۱/۰۰	۴/۰۰
P	۰/۲۵	۳/۰۰	۵/۰۰	۰/۲۵	۱/۰۰

سه معیار وابسته به معیار F

W ₃₂	F	C	R	P
F	۱/۰۰	۳/۰۰	۲/۰۰	۰/۳۳
C	۰/۳۳	۱/۰۰	۰/۵۰	۰/۲۵
R	۰/۵۰	۲/۰۰	۱/۰۰	۰/۲۰
P	۳/۰۰	۴/۰۰	۵/۰۰	۱/۰۰

سه معیار وابسته به معیار C

W ₃₃	C	E	F	P
C	۱/۰۰	۰/۱۷	۰/۳۳	۰/۲۰
E	۷/۰۰	۱/۰۰	۰/۲۵	۰/۱۴
F	۳/۰۰	۴/۰۰	۱/۰۰	۰/۱۳
P	۵/۰۰	۷/۰۰	۸/۰۰	۱/۰۰

سه معیار وابسته به معیار R

W ₃₄	R	F	C	P
R	۱/۰۰	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۲۰
F	۲/۰۰	۱/۰۰	۰/۱۳۳	۰/۲۰
C	۲/۰۰	۳/۰۰	۱/۰۰	۰/۲۰
P	۵/۰۰	۵/۰۰	۵/۰۰	۱/۰۰

چهار معیار وابسته به معیار P

W ₃₅	P	E	F	C	R
P	۱/۰۰	۰/۲۵	۳/۰۰	۵/۰۰	۸/۰۰
E	۴/۰۰	۱/۰۰	۶/۰۰	۰/۱۳	۰/۱۳
F	۰/۳۳	۶/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۴/۰۰
C	۰/۲۰	۸/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۵/۰۰
R	۰/۲۰	۳/۰۰	۰/۲۵	۰/۲۰	۱/۰۰

به دست آمد. جداول ۳ داده‌های مربوط به درجه تأثیر نسبی هر یک از معیارها را به طور جداگانه نشان می‌دهد:

مرحله ۴: در این مرحله وابستگی گزینه‌های مختلف را از نظر هر معیار بررسی می‌شوند. یک نمونه از سوالی که باید مخاطب به آن پاسخ دهد به این صورت است که: "کدام پروژه معیار اول (E) را بیشتر برآورده می‌سازد و تا چه حد؟" داده‌های به دست آمده به این ترتیب در جدول ۴ نشان داده شده‌اند.

در جدول ۴، داده‌های ردیف دوم را تصمیم‌گیرنده با استفاده از مقیاس ۹ درجه‌ای ساعتی به دست آورده، که درجه وابستگی بین گزینه‌های مختلف را با توجه به هر پروژه نشان می‌دهد و داده‌های ردیف سوم نرمال شده‌اند. برای جدول ۴ ماتریس میزان وابستگی معیار E پروژه به صورت W₄₁ تعریف شده است.

در نتیجه اوزان وابستگی بین معیارها به صورت زیر تعریف می‌گردد:

$$W_{31} = (0/۳۷۷, ۰/۰۴۹, ۰/۱۷۵, ۰/۲۴۹, ۰/۱۵۰)$$

$$W_{32} = (0/۲۳۲, ۰/۰۹۲, ۰/۱۳۳, ۰/۵۴۲)$$

$$W_{33} = (0/۰۶۳, ۰/۱۵۱, ۰/۱۸۰, ۰/۶۰۶)$$

$$W_{34} = (0/۰۸۸, ۰/۱۲۰, ۰/۱۹۷, ۰/۵۹۶)$$

$$W_{35} = (0/۲۰۰, ۰/۱۶۷, ۰/۲۳۸, ۰/۲۹۹, ۰/۰۹۶)$$

اما جدول ۲ که معیارهای به دست آمده از پنج معیار بود، از درجه اهمیت نسبی هر یک از معیارهای پنج گانه روی معیارهای دیگر

منصورخاکی و شفیعی

جدول ۴. داده‌های بین سه پروژه برای هر یک از معیارها

معیار اول (E)

W₄₁	P₁	P₂	P₃
P1	۱/۰۰	۴/۰۰	۵/۰۰
P2	۰/۲۵	۱/۰۰	۲/۰۰
P3	۰/۲۰	۰/۰۰	۱/۰۰
P1	۰/۶۹	۰/۷۳	۰/۶۳
P2	۰/۱۷	۰/۱۸	۰/۲۵
P3	۰/۱۴	۰/۰۹	۰/۱۳

معیار دوم (F)

W₄₂	P₁	P₂	P₃
P1	۱/۰۰	۵/۰۰	۲/۰۰
P2	۰/۲۰	۱/۰۰	۰/۲۵
P3	۰/۰۰	۴/۰۰	۱/۰۰
P1	۰/۵۹	۰/۵۰	۰/۶۲
P2	۰/۱۲	۰/۱۰	۰/۰۸
P3	۰/۲۹	۰/۴۰	۰/۳۱

معیار سوم (C)

W₄₃	P₁	P₂	P₃
P1	۱/۰۰	۴/۰۰	۰/۵۰
P2	۰/۲۵	۱/۰۰	۰/۲۰
P3	۲/۰۰	۵/۰۰	۱/۰۰
P1	۰/۳۱	۰/۴۰	۰/۲۹
P2	۰/۰۸	۰/۱۰	۰/۱۲
P3	۰/۶۲	۰/۰۰	۰/۵۹

معیار چهارم (R)

W₄₄	P₁	P₂	P₃
P1	۱/۰۰	۰/۲۵	۰/۲۰
P2	۴/۰۰	۱/۰۰	۰/۵۰
P3	۵/۰۰	۲/۰۰	۱/۰۰
P1	۰/۱۰	۰/۰۸	۰/۱۲
P2	۰/۴۰	۰/۳۱	۰/۲۹
P3	۰/۵۰	۰/۶۲	۰/۵۹

معیار پنجم (P)

W₄₅	P₁	P₂	P₃
P1	۱/۰۰	۰/۵۰	۰/۱۷
P2	۲/۰۰	۱/۰۰	۰/۳۳
P3	۷/۰۰	۳/۰۰	۱/۰۰
P1	۰/۱۱	۰/۱۱	۰/۱۱
P2	۰/۲۲	۰/۲۲	۰/۲۲
P3	۰/۶۷	۰/۶۷	۰/۶۷

مرحله ۵: اکنون با ترکیب نتایج مراحل ۱ تا ۳ اولویت‌بندی وابسته معیارها را به صورت زیر به دست می‌آیند:

$$w_c = W_3 \times w_1 = \begin{bmatrix} 0.377 & 0 & 0.151 & 0 & 0.167 \\ 0.049 & 0.232 & 0.180 & 0.120 & 0.238 \\ 0.175 & 0.092 & 0.063 & 0.197 & 0.299 \\ 0.249 & 0.133 & 0 & 0.088 & 0.096 \\ 0.150 & 0.542 & 0.606 & 0.596 & 0.200 \end{bmatrix} \times \begin{bmatrix} 0.517 \\ 0.113 \\ 0.070 \\ 0.054 \\ 0.246 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0.247 \\ 0.129 \\ 0.189 \\ 0.172 \\ 0.263 \end{bmatrix}$$

بنابراین:

$$W_C = (E, F, C, R, P) = (0/247, 0/129, 0/189, 0/172, 0/263)$$

مرحله ۶: با ترکیب نتایج مراحل ۲ تا ۴ به ترتیب زیر اولویت‌بندی پژوهش‌های WP از نظر هر یک از پنج معیار به دست می‌آید:

$$w_{P1} = W_{41} \times w_{21} = \begin{bmatrix} 0.69 & 0.73 & 0.63 \\ 0.17 & 0.18 & 0.25 \\ 0.14 & 0.09 & 0.13 \end{bmatrix} \times \begin{bmatrix} 0.462 \\ 0.308 \\ 0.231 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0.689 \\ 0.912 \\ 0.122 \end{bmatrix}$$

$$w_{P2} = W_{42} \times w_{22} = \begin{bmatrix} 0.59 & 0.50 & 0.62 \\ 0.12 & 0.10 & 0.08 \\ 0.29 & 0.40 & 0.31 \end{bmatrix} \times \begin{bmatrix} 0.250 \\ 0.438 \\ 0.313 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0.561 \\ 0.099 \\ 0.345 \end{bmatrix}$$

$$w_{P3} = W_{43} \times w_{23} = \begin{bmatrix} 0.31 & 0.40 & 0.29 \\ 0.08 & 0.10 & 0.12 \\ 0.62 & 0.50 & 0.59 \end{bmatrix} \times \begin{bmatrix} 0.357 \\ 0.143 \\ 0.500 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0.313 \\ 0.103 \\ 0.588 \end{bmatrix}$$

$$w_{P4} = W_{44} \times w_{24} = \begin{bmatrix} 0.10 & 0.08 & 0.12 \\ 0.40 & 0.31 & 0.29 \\ 0.50 & 0.62 & 0.59 \end{bmatrix} \times \begin{bmatrix} 0.250 \\ 0.313 \\ 0.438 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0.103 \\ 0.324 \\ 0.577 \end{bmatrix}$$

$$w_{P5} = W_{45} \times w_{25} = \begin{bmatrix} 0.11 & 0.11 & 0.11 \\ 0.22 & 0.22 & 0.22 \\ 0.67 & 0.67 & 0.67 \end{bmatrix} \times \begin{bmatrix} 0.250 \\ 0.438 \\ 0.313 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0.11 \\ 0.22 \\ 0.67 \end{bmatrix}$$

با گروه‌بندی پنج ستون بالا با هم ماتریس W_p به دست می‌آید:

$$W_p = (W_{P1}, W_{P2}, W_{P3}, W_{P4}, W_{P5})$$

$$W_p = \begin{bmatrix} 0.689 & 0.561 & 0.313 & 0.103 & 0.11 \\ 0.912 & 0.099 & 0.103 & 0.324 & 0.22 \\ 0.122 & 0.345 & 0.588 & 0.577 & 0.67 \end{bmatrix}$$

مرحله ۷: در نهایت، اولویت‌بندی کلی پروژه‌های کاندید W_{ANP} با ضرب W_p در W_C به دست می‌آید، بنابراین:

$$W_{ANP} = W_p \times W_C = \begin{bmatrix} 0.689 & 0.561 & 0.313 & 0.103 & 0.11 \\ 0.912 & 0.099 & 0.103 & 0.324 & 0.22 \\ 0.122 & 0.345 & 0.588 & 0.577 & 0.67 \end{bmatrix} \times \begin{bmatrix} 0.247 \\ 0.129 \\ 0.189 \\ 0.172 \\ 0.263 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0.348 \\ 0.371 \\ 0.461 \end{bmatrix}$$

جدول ۵. اطلاعات مربوط به استفاده از منابع انسانی و هزینه‌ای در پروژه‌های TI

استفاده از منابع در هر گزینه (a_{ij})				عنوان
bi	x_3	x_2	x_1	
۳۰	۲۴	۲۲	۲۰	مدت زمان طراحی و برنامه‌ریزی (روز)
۳۶	۳۷	۳۴	۳۱	مدت زمان ساخت (ماه)
۲/۵۰۰	۲/۰۵۲	۲/۳۸۵	۲/۱۰۲	کل بودجه (میلیارد ریال)
۲۰	۱۸	۱۲	۱۷	هزینه دفتری (میلیارد ریال)

پروژه‌های منتخب حداکثر زمان برای ساخت ۳۶ ماه است و (۳) در روند تکمیل تمام پروژه‌های منتخب حداکثر بودجه موجود حدود ۲۵۰۰ میلیارد ریال می‌باشد. علاوه بر هدف انتخاب یک پروژه از بین پروژه‌های TI دو هدف متغیر دیگر نیز وجود دارند که به خاطر اهمیت آنها بیان می‌شوند: (۱) بودجه اولیه تخصیص داده شده ۲۲۰۰ میلیارد ریال است که می‌تواند تا حداکثر ۲۵۰۰ میلیارد ریال ولی نه بیشتر از آن تغییر کند و (۲) میزان هزینه‌های دفتری تعیین شده در ابتدا برابر ۲۰ میلیارد ریال است، اما این میزان قابل تغییر است.

در جدول ۵، اطلاعات مربوط به استفاده از منابع انسانی و هزینه‌ای برای هر یک از سه پروژه ارایه شده است. محدودیت‌های مفروض براساس این داده‌ها و مقادیر نتایج ANP که قبلًا محاسبه شده‌اند برای این مسئله مشخص شده و در جدول ۶ به عنوان ساختار مدل برنامه‌ریزی آرمانی صفر-یک ارایه شده است.

نتایج نهایی در فاز ANP عبارت است از $(W_1, W_2, W_3) = (0/371, 0/348, 0/461)$. این نتایج ANP به این صورت تفسیر شده‌اند. در این نمونه از انتخاب پروژه TI هر پروژه که بالاترین وزن را دارد p_3 است. پروژه بعد پروژه P_2 است. از این وزن‌ها به عنوان اولویت‌های تدوین برنامه‌ریزی آرمانی استفاده می‌شود. به عبارتی:

$$W_j, (P1, P2, P3) = (W_1, W_2, W_3) = (0/461, 0/371, 0/348)$$

مقادیر سه پروژه را نشان می‌دهد. ما برای ساخت مدل ZOGP از مثال واقعی برگرفته از قطار شهری اصفهان و برخی فرضیات ذهنی نزدیک به واقع استفاده شود. مفروضات به ترتیب زیر خلاصه شده است؛ فرض کنید در انتخاب از بین سه پروژه TI چندین هدف الزامی و متغیر وجود دارند که باید مدد نظر قرار گیرند. ۳ محدودیت الزامی هستند که عبارتند از: (۱) در روند تکمیل تمام پروژه‌های منتخب حداکثر ۳۰ روز کاری زمان برای طراحی و برنامه‌ریزی وجود دارد، (۲) در روند تکمیل تمام

جدول ۶. ساختار مدل ZOGP

ساختار مدل برنامه‌ریزی آرمانی صفر- یک (ZOGP)	
Minimize Z=	اهداف:
$P1(d_1^+ + d_2^+ + d_3^+)$	تحقیق اهداف مورد انتظار
$P2(0.348d_5^- + 0.371d_6^- + 0.461d_7^-)$	هدف انتخاب بهترین پروژه‌های TI حاصل از نتایج ANP
$P4(d_4^- + d_4^+)$	هدف استفاده از ۲۰ میلیارد ریال برای هزینه‌های دفتری پروژه‌ها
$P3(d_8^- + d_8^+)$	هدف استفاده از ۲۲۰۰ میلیارد ریال برای هزینه‌های اجرایی پروژه‌ها
Subject to :	محدودیت‌ها:
$20x_1 + 22x_2 + 24x_3 + d_1^- - d_1^+ = 30$	رعایت سقف زمان طراحی و برنامه‌ریزی
$31x_1 + 34x_2 + 37x_3 + d_2^- - d_2^+ = 36$	رعایت سقف زمان ساخت و اجرا
$2102x_1 + 2385x_2 + 2052x_3 + d_3^- - d_3^+ = 2500$	رعایت سقف نهایی بودجه
$x_1 + d_5^- = 1$	انتخاب پروژه ۱
$x_2 + d_6^- = 1$	انتخاب پروژه ۲
$x_3 + d_7^- = 1$	انتخاب پروژه ۳
$17x_1 + 12x_2 + 18x_3 + d_4^- - d_4^+ = 20$	حداکثر و حداقل هزینه دفتری
$2102x_1 + 2385x_2 + 2052x_3 + d_8^- - d_8^+ = 2200$	حداکثر و حداقل بودجه مورد انتظار
$x_j = 0 \text{ or } 1 \quad \forall j = 1, 2, 3$	

براساس نتایج تحلیل انجام شده پروژه ۳ (یعنی گزینه ۶) با صرف بودجه کلی ۲۰۵۲ میلیارد ریال انتخاب شد. ۲۴ روز کاری برای طراحی و برنامه‌ریزی این گزینه و یک ماه بیشتر از ۳۶ ماه یعنی ۳۷ ماه برای اجرا و ساخت این پروژه زمان لازم است.

۵- بحث و نتیجه‌گیری

۱-۵ بحث

اجرای مدل ANP-ZOGP برای یک مثال واقعی روشنی را برای یافتن وزن‌هایی که بین معیارها و گزینه‌های غیرمستقل دیده می‌شوند، ارایه داد. مدل پیشنهادی یک متداول‌تری را برای محققان فراهم آورد که از آن در مسئله انتخاب پروژه‌ای که روابط وابسته دارد، استفاده کنند. استفاده از این روش با لحاظ کردن وابستگی معیارهای تصمیم‌گیری در یک نمونه واقعی نتایج متفاوتی را با روش AHP ارایه می‌دهد که بیشتر قابل دفاع خواهد بود.

همان‌طور که در جدول ۶ ساختار مدل ZOGP ارایه شده، این مدل دارای سه هدف الزامی است که در بخش ابتدایی مشخص گردیده که به ترتیب عبارتند از: هدف رعایت نتایج حاصل از فرآیند ANP، هدف رعایت سقف هزینه‌های دفتری و هدف رعایت سقف هزینه‌های اجرایی. در ادامه ساختار مدل محدودیت‌های سه‌گانه یاد شده که عبارتند از: محدودیت سقف زمان طراحی و برنامه‌ریزی، محدودیت سقف زمان اجرا، محدودیت سقف نهایی بودجه تخصیصی. براساس این مدل ZOGP با استفاده از نرم‌افزار LINDO در یک کامپیوتر شخصی در مدت زمان چند ثانیه حل شد. نتایج مسئله به‌طور خلاصه عبارتند از:

$$\begin{aligned} x_1 &= x_2 = 0 & x_3 &= 1 \\ d_1^- &= 6, & d_1^+ &= 0, & d_2^- &= 0, & d_2^+ &= 1, \\ d_3^- &= 448, & d_3^+ &= 0, & d_4^- &= 2, & d_4^+ &= 0, \\ d_5^- &= 1, & d_6^- &= 1, & d_7^- &= 0, & d_8^- &= 148, \\ d_8^+ &= 0, \end{aligned}$$

استفاده از الگوریتم پیشنهادی تمام راه حل ها مشخص شدند تصمیم گیرنده می تواند مقادیر هدف را برای این راه حل ها ارزیابی کرده و راه کار مطلوب را انتخاب کند.

در این تحقیق، با استفاده از روش سوپرماتریس، روش دیگری برای تعیین تأثیرات ترکیبی عوامل روی مقیاس های عملکرد TI سازمانی ارایه شد. انتخاب درست یک مجموعه از پروژه های TI به سازمان های مهندسی کمک بسیاری می کند. علاوه بر این، با بررسی تأثیرات معیارها بر یکدیگر روی انتخاب پروژه TI نیز کار شد. ANP در این مقاله به عنوان روشی ارزشمند برای پشتیبانی انتخاب پروژه های TI نشان داده شده و برای استفاده در توسعه در زیرساخت بخش حمل و نقل عمومی، مفید است. در نهایت، باید گفت یک انتخاب خوب از بین پروژه های TI شاید تنها شامل عواملی از قبیل هزینه ساخت و بهره برداری، محیط زیست، مصرف منابع محدود، جمعیت تحت پوشش و کرایه نشده و شاید لازم باشد قابلیت اجرای تحلیل حساسیت را برای پروژه ها نیز در نظر گرفت. استفاده از این روش ترکیبی منجر به حصول تصمیمی واقع بینانه تر نسبت به روش های قدیمی تر نظیر AHP شده و نشان داد با لحاظ کردن وابستگی بین معیارها و گزینه ها با استفاده از این روش ترکیبی به گزینه بهینه تر و واقعی تری می توان دست یافت.

۶- پی نوشت ها

1. Transportation Infrastructure
2. Multi Criteria Decision Making
3. Analytic Network Process
4. Zero One Goal Programming
5. Fuzzy Delphi
6. Goal Programming
7. Fuzzy Delphi Method
8. Triangle Fuzzy Number
9. Analysis of Hierarchy Process
10. Lexicographic

۷- مراجع

- مطالعات قطار شهری اصفهان و حومه / سازمان قطار شهری اصفهان و حومه - دانشگاه صنعتی اصفهان / اسفند ۱۳۸۹

تکنیک های رتبه بندی و امتیازدهی در ابتدا ساده هستند، اما قابلیت اجرایی قابل تضمینی ندارند و برای پرداختن به پروژه ای که دارای روابط وابسته ای هستند کفایت نمی کنند. تحقیقات گذشته بیشتر با فرض عدم وابستگی روی یک مسئله متمرکز می شدند. هر چند تحقیقات زیادی درباره مسئله عدم وابستگی با استفاده از AHP و یا متدولوژی های دیگر انجام شده است، اما تحقیق یا مطالعه ای روی مسئله هایی که دارای وابستگی هستند صورت نگرفته است. طبق آنچه که مشاهده شده است AHP بیشتر برای مواقعي مفید است که منافع و هزینه های پروژه مشخص نیستند، محدودیت منابع وجود ندارد، پروژه دارای وابستگی نبوده و نیاز جدی به یک راه حل بهینه نیست. هر چند حل یک مسئله دارای وابستگی به خصوصی واقعی، کار بسیار سختی است اما اکثر مسئله های مربوط به ارزیابی پروژه های TI دارای وابستگی هستند. با این وجود قضاوت درباره وجود وابستگی در آنها کار بسیار مهمی است. بنابراین، تصمیم گیری گروهی درباره تعیین نحوه وابستگی بسیار مفیدتر است، تا این که تنها یک یا دو نفر درباره آن تصمیم گیری کنند. برای تعیین درجه تأثیر معیارهای تحت بررسی و راه کارهای مختلف نیاز به بحث گروهی است زیرا تصمیم گیرنگان مختلف درجه تأثیر را متفاوت ارزیابی می کنند. بحث گروهی برای تعیین مسئله های مهم و یا مسئله ای که اگر توسط یک نفر بررسی شوند، احتمال اعمال سلیقه یا تعصب ورزی در مورد آنها وجود دارد، بسیار مفید است. مصاحبه با گروه کارشناسان احتمال اعمال سلیقه تصمیم گیرنده را به حداقل ممکن می رساند. با استفاده از مصاحبه با گروه کارشناسان، فردی که قابلیت اجرای این روش را برای مسئله های واقعی بررسی می کند، شاید دیگر نگران هزینه ها نباشد.

۲- نتیجه گیری

این مقاله نمونه ای از حل مسئله وابستگی بین پروژه را براساس ZOGP و ANP و با استفاده از مصاحبه با گروه کارشناسان نشان داد. با استفاده از این روش نتیجه گرفته شد که می توان مسئله هایی که چند معیاره بوده و دارای وابستگی بین معیارها و گزینه ها هستند و از نظر منابع نیز قابل اجرا می باشند با این روش ترکیبی حل کرد. در مثال واقعی ارایه شده از روش ANP/ZOGP برای تحلیل استفاده شده است. زمانی که با

- development and operation", Computing Surveys 10 (1), pp. 20–34.
- Lee, J. W. and Kim, S. H. (2000) "Using analytic network process and goal programming for interdependent information system project selection", Computers and Operations Research 27 (2000), pp. 367–382.
 - Ono, R. and Wedemeyer, D. J. (1994) "Assessing the validity of the Delphi technique", Futures 26, pp. 289–304.
 - Reza, K., Hossein, A. and Yvon, G. (1988) "An integrated approach to project evaluation and selection", IEEE Transactions on Engineering Management 35 (4), pp. 265–270.
 - Ringuest, J. L. and Graves, S. B. (1989) "The linear multi-objective R&D project selection problem", IEEE Transactions on Engineering Management 36 (1), pp. 54–57.
 - Sackman, H. (1974) "Delphi assessment, expert opinion, forecasting, and group process", R-1283-PR, Rand Corp., Santa Monica.
 - Sanathanam, R. and Kyparisis, G. J. (1996) "A decision model for interdependent information system project selection", European Journal of Operational Research 89, pp. 380–399.
 - Sarkis, J., (2003) "Quantitative models for performance measurement systems—Alternate considerations", International Journal of Production Economics 86, pp. 81–90.
 - Schniederjans, M. J. and Fowler, K. (1989) "Strategic acquisition analysis: A multi-objective approach", Journal of the Operational Research Society 40 (4), pp. 333–345.
 - Schniederjans, M. J. and Kim, G. Y. (1987) "A goal programming model to optimize departmental preferences in course assignment", Computers and Operations Research 14 (2), pp. 87–96.
 - Schniederjans, M. J. and Sanathanam, R. (1993) "A multi-objective constrained resource information system project selection method", European Journal of Operational Research 70, pp. 244–253.
 - Weingarther, H. M. (1966) "Capital budgeting of interrelated projects: Survey and synthesis", Management Science 12 (7), pp. 485–516.
 - Aaker, D. A., Tyebjee, T. T. (1978) "A model for the selection of interdependent R&D projects", IEEE Transactions on Engineering Management 25 (2), pp. 30–36.
 - Anadalingam, G. and Olsson, C. E. (1989) "A multi-stage multi-attribute decision model for project selection", European Journal of Operational Research 43, pp. 271–283.
 - Baker, N. R. (1974) "R&D project selection models: An assessment", IEEE Transactions Engineering Management EM-21, pp. 165–171.
 - Buss, M. D. J. (1983) "How to rank computer projects", Harvard Business Review 61 (1), pp. 118–125.
 - Czajkowski, A. F. and Jones, S. (1986) "Selecting interrelated R&D projects in space technology planning", IEEE Transactions on Engineering Management 33 (1), pp. 17–24.
 - Dalkey, N. and Helmer, O. (1963) "An experimental application of the Delphi method to the use of experts", Management Science 9 (3), pp. 458–467.
 - Dantzig, G. B. (1958) "On integer and partial linear programming problems", The RAND Corporation, June, Paper P-1410.
 - Helmer, O. H. (1966) "The Delphi method for systematizing judgments about the future", Institute of Government and Public Affairs, University of California.
 - Horwitch, M. and Thietart, R. A. (1987) "The effect of business interdependencies on product R&D-intensive business performance", Management Science 33 (2), pp. 178–197.
 - Ishikawa, A., Amagasa, T., Tamizawa, G., Totsuta, R. and Mieno, H. (1993) "The max–min Delphi method and fuzzy Delphi method via fuzzy Integration", Fuzzy Sets and Systems 55, pp. 241–253.
 - Joyce, E., (1988) "Reusable software: Passage to productive Datamation", pp. 97–102.
 - Kaufmann, A. and Gupta, M. M. (1988) "Fuzzy mathematical models in engineering and management science", North-Holland, Amsterdam.
 - King, J. L. and Scherem, E. L. (1978) "Cost-benefit analysis in information system

- Saaty, T. L. and Takizawa, M. (1986) "Dependence and independence: From linear hierarchies to nonlinear networks", European Journal of Operational Research 26, pp. 229–237.
- Saaty, T. L. (1980) "The analytic hierarchy process", McGraw-Hill, New York.
- Saaty, T. L. (1996) "The analytic network process", RWS Publications, Expert Choice, Inc.
- Taichung Region Plans: "A plan for the transportation infrastructure improvements of the taichung region plan", Taiwan, Republic of China, 1996.
- Wey, W. and Wu, K. (2007) "Using ANP priorities with goal programming in resource allocation in transportation", pp. 985–1000.
- Sharda, R., (1992) "Linear programming software for personal computers": 1992 survey, OR/MS today 17 (6), pp. 44–54.
- Keeney, R. L. and Raiffa, H. (1976) "Decisions with multiple objectives: Preferences and value trade-offs", Wiley, New York.
- Weber, R., Werners, B. and Zimmerman, H. J. (1990) "Planning models for research and development", European Journal of Operational Research 48, pp. 175–188.
- Lee, S. M. (1972) "Linear Programming for Decision Analysis", Auerbach Publishers, Philadelphia.
- Murray, T. J., Pipino, L. L. and van Gigch, J. P. (1985) "A pilot study of fuzzy set modification of Delphi", Human Systems Management 5, pp. 76–80.